

La setmana

DEL 14 AL 20 DE FEBRER

ANDORRA
Dilluns 14. El ministre espanyol d'Afers Estrangers, Javier Solana, inaugurarà l'ambaixada del seu país.

GRANOLLERS
Des de divendres 11. Cercle Cultural. Exposició sobre la història i la realitat actual dels indis nord-americans de la tribu sioux-Lakota.

BARCELONA
Dijous a dissabte 22 h. Diumenge 19 h. L'Espai. Guillermina Motta.

SOLSONA
Dimecres 16. 7 de la vesprada. A la Plaça Major. Vetlla del Carnestoltes. Després es fa l'enterrament i la despenjada del ruc.

MAÓ
Fins el diumenge 20. Al Centre de Cultura Sa Nostra. "Art diari". Artistes que treballen amb els periòdics. Tel. 971-366854.

TERRASSA
Divendres 18. 8 de la vesprada. Al local del CIC. Col·loqui obert amb el pintor i poeta Albert Ràfols Casamada.

BENICÀSSIM
Des del divendres 18. Teatre Municipal. Circuit Valencià d'Exposicions. València, imatge cinematogràfica.

BENIMACLET
Dissabte 19. 21 h. A la plaça. Carnestoltes. Proclamació de la independència del Califat de Benimaclet.

SINEU
Dissabte 19. Reunió del consell polític del PSM, que ha de decidir les aliances del partit a les eleccions europees.

VALENCIA
Dijous 17. 7.30 vesprada. Ateneu Mercantil. Presentació pública de la Convergència Democràtica Valenciana. (Article a la pàgina 10.)

ALACANT
Fins el 18 de febrer. Centre Cultural de la Generalitat valenciana Exposició: Marc Chagal. Informació: 96-5227442.

EIVISSA
Dimarts 15. 20 h. Centre cultural. Lectura poètica a càrrec de Pau Sarradel, acompanyat al baix per Àngel Blanch.

Podeu enviar les vostres convocatòries al fax 93-323 35 41

MOSCOU

De dilluns a dimecres. Visita oficial del primer ministre britànic, John Major. També visitarà Nizhni Novgorod.

LONDRES

Dimecres 16. Tate Gallery. Inauguració de l'exposició d'escultures i pintures de Pablo Picasso.

NOVA YORK

Dilluns 14. Madison Square Garden. Recital del grup UB40. Informació al telèfon 2122 465 67 41.

CIUTAT DEL VATICÀ

Dimecres 16. Es farà públic el document del papa dedicat a commemorar l'any de la família.

NICÒSIA

Dijous 17. Trobada dels líders de les dues comunitats de Xipre, per a intentar una negociació sota els auspicis de les Nacions Unides.

ROMA

Fins el 10 d'abril. Al Palau d'Exposicions. "La seta i la seua vida".

Més enllà de Sarajevo

Segons Vicent Partal, l'ultimàtum de l'OTAN als serbis és un pas en la direcció correcta per refer l'equilibri d'un conflicte, però no per solucionar la guerra.

Des de divendres a mitjanit el conflicte dels Balcans ha entrat en una dinàmica nova. L'OTAN ha plantejat per primera vegada una amenaça tangible i seriosa als serbis: o es retiren vint quilòmetres a la perifèria de Sarajevo o els avions de l'aliança bombardejaran les posicions sèrbies. El dia 21, a mitjanit, expira el termini acordat per a la retirada.

a respectar les diferències i a conviure. I fer-ho a poc a poc, matant-los de deu en deu o de vint en vint. Si fem els càlculs de les fredes estadístiques veurem que signifiquen quinze morts diaris. Un a un. Quinze.

Malgrat això s'ha esperat massa temps. Fins que una hecatombe ja indissimulable en un mercat de la capital bosniana ha

Són evidents. Les bateries sèrbies són objectius molt petits i mòbils, que l'estat major reconeix que no podran ser completament destruïts. La presència dels cascos blaus a la zona obliga a una tasca de protecció que pot tenir com a contrapartida la guerra a terra —un esperit del qual fugen com de la pesta tots els ministres de defensa europeus—. I l'extensió del conflicte:

ARXIU

El setge serbi a Sarajevo podria acabar prompte. Ha calgut, no obstant, moltes carnisseries per convèncer l'OTAN.

Si abans no s'ha produït cap bogeria sèrbia, que no es pot descartar, serà el punt sense retorn. La credibilitat de l'OTAN, i d'Occident, es juga tota a una sola carta.

Sarajevo, la capital de Bòsnia-Hercegovina, ja fa gairebé dos anys que està sotmesa al més implacable dels setges. Els càlculs més imparcials diuen que en els primers vint-i-un mesos d'agressió la trentena curta de bateries d'artilleria sèrbies que ocupen els turons que envolten la ciutat i els francs tiradors han mort 9.770 persones. Entre elles, 1.550 xiquets. Els ferits superen els 57.000. Les xifres, tan fredes com es vulga i tan irritants com es vulga, són clares. 1.550 criatures de Sarajevo han perdut la vida en un combat desigual. Ells, indefensos, contra unes bèsties humanes que assetgen des dels turons amb la sola finalitat de la mort. 9.770 cadàvers ha fet ja Sèrbia en el seu malèvol exercici de sadisme. Objectiu: anihilar la resistència d'una població acostumada

desfermat la indignació. Més val que siga així que no pas que no siga, però durant mesos i mesos s'ha permès als serbis d'estufar-se davant la inanitat de la Unió Europea i dels Estats Units. Més i tot: s'ha propiciat una guerra injusta. Els serbis compten amb el suport incondicional dels seus aliats i amb l'armament de l'exèrcit iugoslau. En canvi Bòsnia, el govern legítim, democràtic i internacionalment reconegut de la república, ha de sofrir un embargament d'armes que li impedeix de fer la guerra en condicions; de plantejar una alternativa a la barbàrie dels txètnics. Ara paguem les conseqüències d'aquesta actitud. Caldrà entrar en un vesper de conseqüències difícils d'avaluar. I caldrà fer-ho en un moment en què ja comença a examplar-se de nou la distància entre Moscou i Washington.

Tant se val. Ara cal atacar i cal fer-ho amb tota la contundència possible. I assumint els molts riscos que hi ha al davant.

a Macedònia, a Kossove, a Albània... es pot preveure amb un mínim de certesa.

Però encara hi ha una cosa pitjor: salvar la població de Sarajevo (i tan important com és!) no soluciona pas el desenvolupament futur de la guerra. Els contendents continuen desequilibrats. I per això ha arribat l'hora de decidir de quin costat es vol estar. Qui fou assessor de seguretat nacional nord-americà, Zbigniew Brzezinski, defensava la setmana passada l'única alternativa lògica que tenim al davant: cal ajudar el Govern legítim de Bòsnia a guanyar la guerra. Per tant cal aixecar l'embargament i facilitar que la solució política provinga del país mateix. I com que els serbis ja han demostrat que no entenen cap més llenguatge que el de la guerra, cal posar les bases perquè els bosnians (musulmans, serbis i croats lleials a la república) els puguem parlar de tu a tu. I guanyar-los.

Vicent Partal